

حذف کادمیوم از محلول‌های آبی با استفاده از نانوذرات مگنتیت اصلاح شده

مهدی بهرامی^۱، سعید بروم‌نسب^۲، حیدرعلی کشکولی^۳، احمد فرخیان فیروزی^۴، علی اکبر بابایی^۵

دریافت: ۹۱/۰۷/۱۰ پذیرش: ۹۱/۱۱/۰۴

چکیده

زمینه و هدف: در میان فلزات سنگین کادمیوم به دلیل تحرک زیاد و سمیت آن، به لحاظ بهداشتی و زیست‌محیطی اهمیت زیادی دارد. هدف از این پژوهش سنتز نانوذرات مگنتیت (Fe_3O_4) اصلاح شده با سایم دودسیل سولفات (SDS) و ارزیابی عملکرد آن در حذف کادمیوم از محلول‌های آبی بوده است.

روش بررسی: نانوذرات مگنتیت اصلاح شده سنتز گردید و تأثیر پارامترهای pH و زمان تماس بر کارایی حذف کادمیوم در سیستم ناپیوسته مورد بررسی قرار گرفت. سپس خصایق سیتیک‌ها و ایزوترم‌های جذب در شرایط pH بهینه و زمان تعادل جذب محاسبه گردید. برای تعیین ویژگی‌های نانوذرات مگنتیت اصلاح شده تولیدی از میکروسکوپ الکترونی روبشی (SEM)، دستگاه پراش نگار اشعه X (XRD) و طیف‌سنجی مادون قرمز ($FTIR$) استفاده شد.

یافته‌ها: تصویربرداری از نانوذرات تولیدی با میکروسکوپ الکترونی نشان داد که قطر این ذرات nm ۶۰–۴۰ است. نتایج نشان داد که در سیستم ناپیوسته با mL ۵۰ محلول کادمیوم با غาصلت mg/L ۱۰ و مقدار $g/1$ جاذب، حد اکثر جذب کادمیوم در مدت زمان $h=12$ در $pH=6$ اتفاق می‌افتد. همچنین بر اساس نتایج آزمایش سیتیک، زمان تعادل برابر $min=30$ به دست آمد. فرایند جذب از مدل سیتیک مرتبه دوم هو تبعیت کرده و داده‌های جذب با ایزوترم فرونالیج مطابقت بیشتری داشت. حد اکثر ظرفیت جذب نانوذرات مگنتیت اصلاح شده برای کادمیوم $mg/g=60/4$ به دست آمد.

نتیجه گیری: نتایج این مطالعه نشان داد که نانوذرات مگنتیت اصلاح شده می‌تواند به عنوان جاذبی مفهور جهت حذف کادمیوم از منابع آب آلووده به کار رود.

واژگان کلیدی: نانوذرات، مگنتیت، سیتیک، ایزوترم، کادمیوم.

۱- دانشجوی دکتری آبیاری و زهکشی دانشکده مهندسی علوم آب دانشگاه شهید چمران

۲- استاد گروه آبیاری و زهکشی دانشکده مهندسی علوم آب دانشگاه شهید چمران اهواز

۳- استاد گروه آبیاری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات خوزستان

۴- (نویسنده مسئول): استادیار گروه خاکشناسی دانشکده کشاورزی دانشگاه شهید چمران اهواز a.Farrokhian@scu.ac.ir

۵- عضو مرکز تحقیقات فن آوری‌های زیست محیطی و استادیار گروه بهداشت محیط دانشکده بهداشت دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز

مقدمه

بیشتر مورد توجه بوده است(۴و۵). فاکتورهای اصلی تاثیرگذار در جذب سطحی شامل تلاطم، اسیدیته، درجه حرارت، اندازه ذرات (سطح ویژه)، ویژگی‌های ساختاری جاذب، مقدار جاذب، غلظت اولیه یون فلزی، زمان تماس و حضور یون‌های رقیب است(۶و۷). در این خصوص می‌توان به طور مشخص به مطالعات Moradi (۸) اشاره کرد که در حذف فلزات سنگین مس و سرب از محلول‌های آبی از نانوذرات مغناطیسی اکسید آهن به عنوان جاذب استفاده کرد و اثر بهینه پارامترهای زمان تماس و pH را بر فرایند جذب مورد بررسی قرار داد. نتایج نشان داد که بالاترین راندمان جذب در دمای ۲۵°C زمان ۱۰ min و pH=۶/۵ برای مس و pH=۵ برای سرب به دست آمد. هر دو فلز مورد مطالعه از معادله سیتیک جذب هو پیروی کرد. داده‌های تجربی تعادلی جذب نیز برای هر دو فلز تطبیق خوبی با ایزوترم لانگمیر داشت و ماکریم جذب برای مس و سرب به ترتیب $g/g = 110.6$ و $9/5$ به دست آمد. Chang و همکارش (۹) نانوذرات Fe_3O_4 متصل به کیتوناز را برای جذب یون‌های مس در محلول‌های آبی به کار برداشتند. نتایج آزمایش نشان داد که جذب مس به نانوذرات از معادله لانگمیر پیروی می‌کند، بیشترین ظرفیت جذب $21/5 \text{ mg/g}$ و ثابت تعادل جذب لانگمیر برابر $1-\text{L}/\text{mg} = 0.165$ بود، همچنین ظرفیت جذب به طور معنی داری با افزایش pH در محدوده ۲ تا ۵ افزایش یافت.

Chen و همکارش (۱۰) سیتیک حذف مس را با استفاده از نانوذرات هماتیت و گوتیت مورد بررسی قرار دادند. بیشترین ظرفیت جذب مس برای نانوذرات هماتیت و گوتیت به ترتیب $49/46 \text{ mg/g}$ و $49/25$ به دست آمد. داده‌های آزمایش با ضریب همبستگی بالایی با معادله سیتیکی مرتبه اول تطابق داشت و مدل ایزوترم فرونالدیچ برآشی بهتر بر داده‌های آزمایش داشت.

Boparai و همکاران (۱۱) سیتیک جذب کادمیوم را از محلول‌های آبی با استفاده از نانوذرات آهن صفر بررسی کردند. سیتیک جذب از مدل سیتیک مرتبه دوم پیروی نمود و ایزوترم لانگمیر نسبت به مدل فرونالدیچ برآش بهتری بر داده‌های جذب تعادلی داشت. داده‌های تعادلی با معادله تمکین نیز به خوبی برآش یافت که مؤید جذب شیمیایی کادمیوم بر نانوذرات Fe³⁺ است.

وجود منابع آب سالم و قابل اعتماد بدون آلاینده‌های سمی و خط‌زنگ، نیاز اولیه و ضروری برای داشتن جامعه‌ای سالم و پایدار است. از جمله منابع آلاینده آب، فلزات سنگین هستند که از طریق تخلیه پساب‌های صنعتی، مصرف سوخت، تخلیه فاضلاب‌های شهری، مصرف لجن حاصل از تصفیه فاضلاب و غیره به زیست بوم وارد می‌شوند و از آن جهت که قابلیت تفكیک به ترکیبات با درجه سمیت کمتر را ندارند و در محیط تجمع می‌یابند، بسیار خط‌زنگ هستند. میزان سمیت فلزات در شرایط مختلف متفاوت است و تابع عواملی چون غلظت، شرایط محیطی، زمان تماس و سایر عوامل فیزیکی و شیمیایی و بیولوژیکی است(۱). کادمیوم از جمله فلزات سنگینی است که از منابع گوناگون به زیست بوم، پیکره گیاه و نهایتاً به زنجیره غذایی انسان‌ها و حیوانات راه می‌یابد و خسارت‌های جدی به بار می‌آورد.

از مهم‌ترین روش‌هایی که برای حذف و جداسازی یون‌های فلزات سنگین از محلول‌های آبی استفاده می‌شوند می‌توان به رسوب‌دهی شیمیایی، تعویض یونی، اسمز معکوس، فرایندهای غشایی، تبخیر، استخراج با حلal و جذب اشاره کرد(۲). جذب سطحی فلزات به وسیله نانوذرات یک فن آوری سازگار با محیط‌زیست است که طی سالیان اخیر به عنوان عامل مؤثری برای از بین بردن آلودگی‌های آلی و یون‌های فلزات سنگین از آب و فاضلاب مورد بررسی قرار گرفته است(۳). از دلایل کاربرد وسیع نانوذرات در جذب سطحی می‌توان به سطح ویژه بالا، مکان‌های فعال بیشتر، راندمان جذب بالا، واکنش پذیری زیاد و توانایی نانوذرات در پراکنده شدن در محلول آبی اشاره کرد. ماده نانو معمولاً واکنش پذیری و توانایی جذب بالاتر را نسبت به اندازه معمولی همان ماده نشان می‌دهد. نسبت سطح به جرم بالای نانوذرات به شدت ظرفیت‌های جذب مواد جاذب را افزایش می‌دهد. علاوه بر داشتن سطح ویژه زیاد، نانوذرات یک خاصیت منحصر به فرد جذب نیز به دلیل توزیع متفاوت سطح واکنش پذیر و نامنظمی مناطق سطحی دارند. در بین این نانوذرات، نانوذرات آهن به دلیل فراوانی، ارزانی، غیر سمی بودن، واکنش سریع و توانایی و بازده بالا در تجزیه آلاینده‌ها و همچنین حذف فلزات سنگین از آب‌های آلوده

40°C خشک شد. سپس ماده حاصله با آسیاب برقی کوییده شد تا پودر نانوذرات مگنتیت اصلاح شده حاصل گردد. برای تعیین خصوصیات نانوذرات مگنتیت اصلاح شده تولیدی از میکروسکوپ الکترونی رویشی (SEM)، دستگاه پراش نگار اشعه X (XRD) و طیف‌سنج مادون قرمز (FTIR) استفاده گردید.

آزمایش‌های جذب

در این پژوهش نانوذرات مگنتیت اصلاح شده به صورت روزانه سترز و استفاده شد. تمام آزمایش‌های جذب در سیستم ناپیوسته انجام گردید. برای ساخت محلول استاندارد کادمیوم از نیترات کادمیوم ($\text{Cd}(\text{NO}_3)_2 \cdot 4\text{H}_2\text{O}$) استفاده گردید. آزمایش‌ها در دمای $20 \pm 2^{\circ}\text{C}$ و در اrlen 250 mL به عنوان ظرف واکنش و با ۲ بار تکرار انجام شد. فاکتورهای pH محلول و زمان تماس و همچنین مدل‌های سیتیک و تعادلی جذب مورد بررسی قرار گرفت. برای تحلیل داده‌ها از نرم افزارهای Matlab و Excel استفاده شد.

تعیین pH بهینه

به منظور تعیین pH بهینه جذب برای جاذب نانوذرات مگنتیت اصلاح شده، ۶ عدد اrlen 250 mL اسید شویی شده و پس از آن با آب مقطر شسته شد. مقدار 0.1 g از جاذب درون هر یک اrlen ها ریخته شد و 50 mL محلول کادمیوم با غلظت 10 mg/L به آن اضافه گردید. با استفاده از HCl و NaOH رقیق، pH محلولهای موجود به ترتیب روی مقدار $3, 4, 5, 6, 7$ و 8 تنظیم شد. محلولها به مدت 12 h و با سرعت 120 rpm روی همزن گذاشته شدند. پس از آن اrlen ها روی آهنربای $1/6\text{ T}$ قرار گرفت تا نانوذرات واکنش کرده با کادمیوم، ته نشین شوند. سپس بخش رویی ظرف برداشته شد و 50 mL نمونه با درجه رقت 1 به 10 تهیه گردید و غلظت باقیمانده یون فلز کادمیوم با استفاده از دستگاه جذب اتمی (مدل Vario⁶ ساخت کشور آلمان) تعیین گردید.

برای محاسبه بازده جذب مگنتیت اصلاح شده از رابطه (۱) و ظرفیت جذب آن از رابطه (۲) استفاده شد.

$$E_a = \frac{C_0 - C_t}{C_0} \times 100 \quad (1)$$

$$q = \frac{C_0 - C_t}{m} V \quad (2)$$

نانوذرات مغناطیسی در اثر برهم کنش‌های مستقیم بین ذره‌ای مانند نیتروی وان دروالس و برهم کنش مغناطیسی (Magnetic Interaction) تمايل به هماوري (Agglomeration) داشته و تشکیل ذرات میکرون یا بزرگتر را می‌دهند که باعث کاهش سطح ویژه و واکنش پذیری می‌شود (۱۲). بنابراین، نانوذرات مغناطیسی با یون‌های ترکیبات آلی پوشش داده شده و برای حذف یون‌های فلزی از محلول‌های آبی به کار برده می‌شوند (۱۳-۱۵).

در این پژوهش از نانوذرات مگنتیت (Fe_3O_4) اصلاح شده به عنوان جاذب در فرایند جذب سطحی کادمیوم استفاده شد. از مزایای این جاذب نسبت به جاذبه‌ای دیگر می‌توان به سطح اشاره کرد (۱۳). همچنین تأثیر فاکتورهای pH محلول کادمیوم و زمان تماس بر میزان حذف کادمیوم از محلول‌های آبی و مدل‌های سیتیک و تعادلی جذب موربد بررسی قرار گرفت.

مواد و روش‌ها

ستز نانوذرات مگنتیت اصلاح شده روش به کار برده شده توسط Si و همکاران (۱۶) برای سترز نانوذرات مگنتیت اصلاح شده تغییر داده و به کار برده شد. تفاوت پژوهش حاضر با مطالعه Si و همکاران (۱۶) در پوشش موربد استفاده برای اصلاح نانوذرات است. ابتدا 50 mL محلول کلرید آهن ($\text{FeCl}_3 \cdot 4\text{H}_2\text{O}$) (g/L) آهن در دمای محیط به صورت قطره قطره و در شرایط اختلاط آرام به محلول 0.625% (وزنی / حجمی) سدیم دودسیل سولفات (SDS) ($\text{NaC}_{12}\text{H}_8\text{SO}_4$) افزوده شد. محلول حاصله به مدت 30 min با سرعت 80 rpm همzedه شد تا تشکیل کمپلکس آهن – SDS تکمیل شود. سپس با افزودن قطره قطره هیدروکسید سدیم (NaOH) 0.5 M محلول pH 11 تا 12 تنظیم شد. پس از آن محلول به مدت 1 h با سرعت 120 rpm همzedه شد. ماده جامد سیاه رنگ حاصله پس از چند بار شستشو با آب مقطر به مدت 12 h در دمای 40°C خشک شد. ماده خشک شده در هاون کوییده شده و به مدت 15 min درون محلول هیدروکسید سدیم 0.1 M قرار گرفت. پس از چندین مرتبه شستشو با آب مقطر به مدت 12 h در دمای

محلول با روش قبلی اندازه‌گیری شد. برای بررسی ایزووترمهای جذب، معادلات ایزووترم لانگمیر (۲۰)، فروندلیچ (۲۱)، ریدلیچ-پترسون (۲۲) و لانگمیر-فروندلیچ (۲۳) که به ترتیب به صورت روابط ۷ تا ۱۰ نشان داده شده‌اند مورد استفاده قرار گرفت:

$$q = \frac{K_L q_m C_e}{(1 + K_L C_e)} \quad (7)$$

$$q = K_F C_e^{\frac{1}{n}} \quad (8)$$

$$q = \frac{a C_e}{(1 + b C_e^n)} \quad (9)$$

$$q = \frac{b q_m C_e^{\frac{1}{n}}}{(1 + b C_e^{\frac{1}{n}})} \quad (10)$$

که در مدل لانگمیر q_m حداکثر ظرفیت جذب تعادلی برای تکمیل یک لایه (mg/g) و K_L ثابت وابسته به انرژی جذب است که نشان‌دهنده انتالپی فرایند جذب است (۲۴) و به عنوان نمایه‌ای برای توصیف انرژی پیوندی جذب سطحی است (۲۵ و ۲۶). در مدل فروندلیچ K_F و n ضرایبی هستند که به ترتیب به ظرفیت جذب و شدت جذب جاذب نسبت داده می‌شود (۲۷)، در مدل ریدلیچ-پترسون a و b ثابت‌های ایزووترم هستند و $(a < n < 1)$ توان و شاخص درجه ناهمگنی ماده جاذب است. در مدل لانگمیر-فروندلیچ b ثابت تعادلی جذب و $1/n$ توان و شاخصی از ناهمگنی است به طوری که $1/n < 1$ نشان‌دهنده ناهمگنی سطح ماده جاذب است.

نحوه ارزیابی مدل‌ها

میزان انطباق داده‌های اندازه‌گیری شده و برآورده شده توسط مدل‌ها با استفاده از ضریب تبیین (R^2) و ریشه میانگین مربعات خطای (RMSE)، ارزیابی شد:

$$RMSE = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^n (q_e - q_c)^2}{n}} \quad (11)$$

که در آن q_e و q_c بترتیب مقادیر اندازه‌گیری شده و برآورده شده توسط مدل و n تعداد اندازه‌گیری‌ها است. بهترین مدل، مدلی است که کمترین مقدار RMSE را داشته و به علاوه دارای R^2 نزدیک به یک باشد.

که در آن E_a بازده جذب، q مقدار یون جذب شده بر حسب C_0 mg/g و Ct mg/L جرم جاذب بر حسب g و V حجم محلول بر حسب L است.

آزمایش‌های سیتیک جذب

به منظور تعیین زمان تعادل جذب در ۸ ظرف مقدار ۰/۱ g جاذب ریخته و ۵۰ mL محلول کادمیوم با غلظت ۱۰ gm/L اضافه شد. pH محلول‌ها با توجه به نتایج به دست آمده از آزمایش‌های قبلی روی ۶ تنظیم گردید. محلول‌ها در مدت زمان‌های ۲، ۵، ۱۰، ۱۵، ۲۰، ۳۰، ۶۰، ۹۰ و ۱۲۰ min همراه با سرعت ۱۲۰ rpm قرار گرفتند. سپس غلظت کادمیوم باقیمانده در محلول با روش قبلی اندازه‌گیری شد.

برای توصیف سیتیک جذب کادمیوم به نانوذرات مگنتیت اصلاح شده، مدل‌های سیتیک مرتبه اول لاگرگرن (۱۷)، مرتبه دوم هو (۱۸)، توانی (۱۹) و الوویچ (۱۹) که به ترتیب به صورت روابط ۳ تا ۶ نشان داده شده اند مورد استفاده قرار گرفت:

$$q_t = q_e (1 - e^{-k_1 t}) \quad (3)$$

$$q_t = \frac{q_e^2 k_2 t}{1 + q_e k_2 t} \quad (4)$$

$$q_t = at^b \quad (5)$$

$$q_t = \left(\frac{1}{\beta}\right) \ln(\alpha\beta) + \left(\frac{1}{\beta}\right) \ln(t) \quad (6)$$

که در آن q_e مقدار ماده جذب شده در حالت تعادل (mg/g) مقدار ماده جذب شده در زمان t (mg/g)، k_1 ضریب ثابت شدت جذب لاگرگرن سرعت جذب a , $(g \text{ mg}^{-1} \text{ min}^{-1})$ سرعت جذب اولیه β , $(g \text{ mg}^{-1} \text{ min}^{-1})$ ثابت واجدب (g/mg) و b ثابت‌های معادله است.

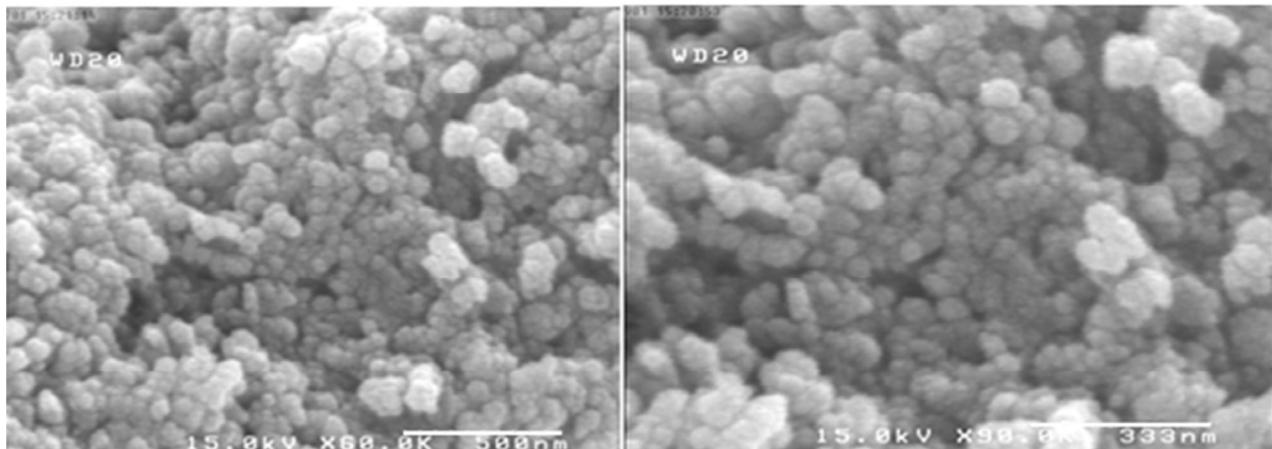
آزمایش‌های ایزووترم جذب

پنج مقدار مختلف از جاذب (۰/۱ g, ۰/۲, ۰/۳, ۰/۴ و ۰/۵) به ۵۰ mL محلول کادمیوم با غلظت ۱۰ mg/L اضافه شد و pH محلول‌ها روی ۶ تنظیم گردید. محلول‌ها به مدت ۳۰ min (زمان تعادل بدست آمده از آزمایش سیتیک) بر روی همزن با سرعت ۱۲۰ rpm قرار گرفتند. سپس غلظت کادمیوم باقیمانده در

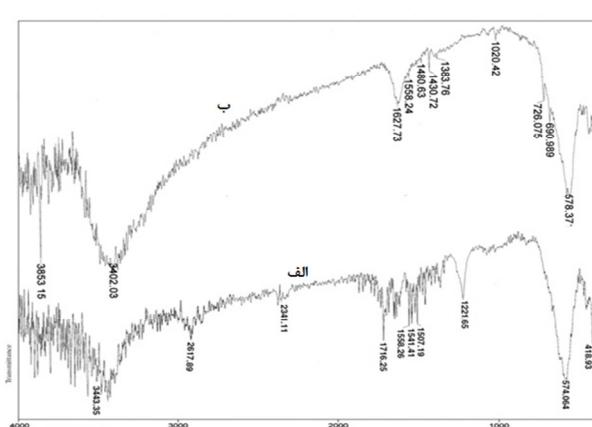
شده است. همچنین آنالیز XRD بر روی نمونه‌های تولیدی در شکل ۲ و طیف مادون قرمز نانوذرات مگنتیت خالص و مگنتیت با سطح اصلاح شده در شکل ۳ نشان داده شده است.

یافته‌ها

خصوصیات نانوذرات تولیدی در شکل ۱ تصویر SEM نانوذرات سنتز شده نشان داده

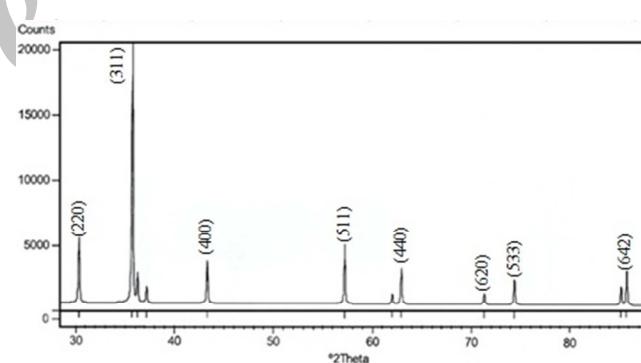

شکل ۱: تصاویر SEM از نانوذرات مگنتیت اصلاح شده

شکل ۳: طیف مادون قرمز (FTIR) نانوذرات مگنتیت خالص (الف) و مگنتیت با سطح اصلاح شده (ب)

کادمیوم افزایش می‌یابد بطوری که در $pH = 6$ به ۸۹ درصد می‌رسد. سپس در pHهای ۷ و ۸ بازده جذب کاهش می‌یابد. لذا $pH = 6$ به عنوان pH بهینه انتخاب گردید.

شکل ۲: تصویر X-ray از نانوذرات سنتز شده

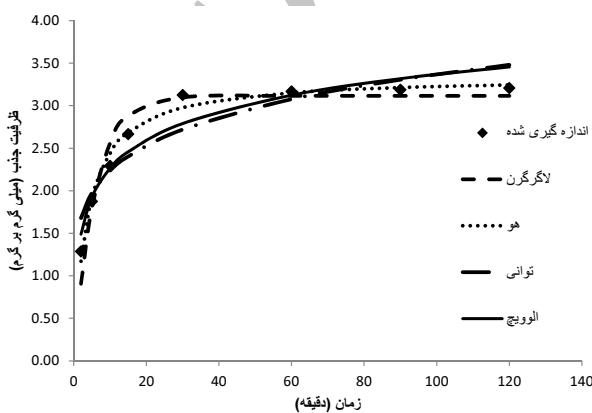
pH اثر

نتایج حاصل از تأثیر pH بر جذب یون کادمیوم در شکل ۴ نشان داده شده است. حداقل بازده جذب برابر با ۴۷ درصد و در $pH = 3$ اتفاق افتاده است. با افزایش pH بازده جذب

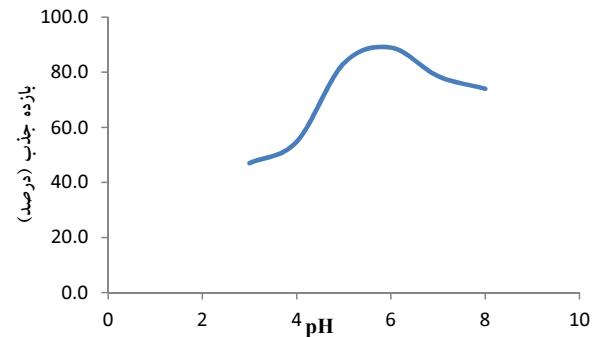
و RMSE برای هر یک از مدل ها بهترین مدل جذب برای داده های آزمایش به دست آمد.

جدول ۱: خصایص مدل های سیتیک جذب

مقدار	پارامتر	مدل های سیتیک جذب
۳/۲۱۰	$q_{e,exp}(\text{mg/g})$	
۰/۱۷۲	k_1	
۳/۱۱۵	$q_{e,cal}(\text{mg/g})$	مرتبه اول (لاگرگرن)
۰/۹۲۱	R^2	
۰/۲۱۹	$RMSE$	
۰/۰۸۱	k_2	
۳/۳۴۵	$q_{e,cal}(\text{mg/g})$	مرتبه دوم (هو)
۰/۹۸۳	R^2	
۰/۱۰۳	$RMSE$	
۱/۴۸۴	a	
۰/۱۷۸	b	
۰/۸۶۳	R^2	توانی
۰/۲۸۹	$RMSE$	
۵/۳۳۷	α	
۲/۰۸۲	β	
۰/۹۲۲	R^2	الوویچ
۰/۲۱۷	$RMSE$	

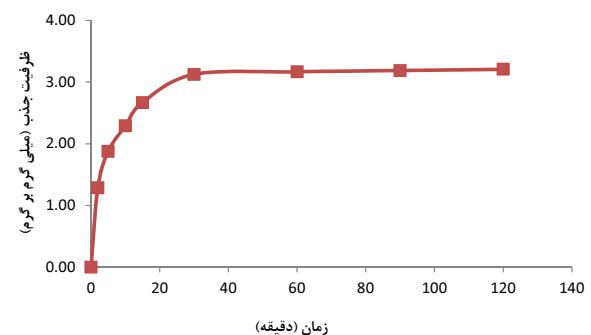
شکل ۶: برآورد مدل های سیتیک جذب کادمیوم به نانوذرات مگنتیت اصلاح شده

شکل ۴: تاثیر تغییرات pH محلول بر بازده جذب (مقدار جاذب = ۰/۱ g، غلظت کادمیوم = ۱۰ mg/L و زمان تماس = ۱۲ h)

مطالعات سیتیک جذب

شکل ۵ تغییر ظرفیت جذب را با زمان نشان می دهد. همان گونه که در شکل مشاهده می شود، در زمان های اولیه سرعت جذب بسیار بالاست. به طوری که در ۲ min اول بیش از ۳۰ درصد و در ۱۵ min، ۶۴ درصد کادمیوم از محلول جدا گردید. نتایج نشان داد که با گذشت زمان، ظرفیت جذب افزایش اما شدت جذب کاهش یافت تا این که بعد از ۳۰ min زمان تماس، ظرفیت جذب به $3/۱۳ \text{ mg/g}$ رسید و پس از آن مقدار جذب تقریباً ثابت ماند. بنابراین زمان تعادل جذب ۳۰ min است.

شکل ۵: تاثیر تغییرات زمان تماس بر ظرفیت جذب (مقدار جاذب = ۰/۱ g، غلظت کادمیوم = ۱۰ mg/L و pH = ۶)

برای برآورد پارامترهای مدل های سیتیک جذب، از نرم افزار Matlab و روش تحلیل رگرسیون غیرخطی استفاده شد، بدین منظور مدل های سیتیک مرتبه اول لاگرگرن، مرتبه دوم هو، توانی و الوویچ با ضریب اعتماد ۹۵ درصد بر نتایج حاصل از آزمایش های جذب سیتیک برآورد شده شدند که نتایج در جدول ۱ و شکل ۶ نشان داده شده است. با مقایسه R^2

ادامه جدول ۲: ضرایب مدل‌های ایزوترم جذب

مقدار	پارامتر	مدل‌های تعادلی جذب
۹/۶۰۴	$q_m(\text{mg/g})$	
۰/۴۲۲	$b (\text{L mg}^{-1})$	
۱/۹۱۶	n	لانگمیر- فروندلیچ
۰/۹۶۱	R^2	
۰/۲۸۰	$RMSE$	

بحث

خصوصیات نانوذرات تولیدی

نتایج حاصل از SEM ذرات، اندازه ذرات تولیدی را در محدوده 40 nm تا 60 nm نشان می‌دهد. همچنین نتیجه آنالیز XRD بر روی نمونه‌های تولیدی در شکل ۲ نشان می‌دهد که طبق استاندارد ICDD Card ۸۸-۰۸۶۶ زاویه‌های $30/300^\circ$, $37/160^\circ$, $35/675^\circ$, $43/300^\circ$, $57/175^\circ$, $62/900^\circ$, $71/290^\circ$ و $2\theta = 74/380^\circ$ که بالاترین پیک‌های منحنی هستند مربوط به مگنتیت اصلاح شده هستند.

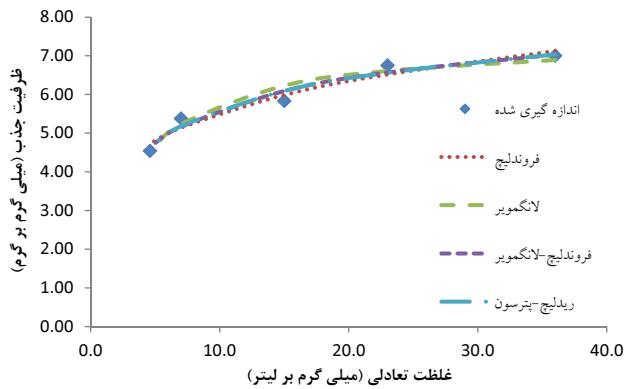
نتایج طیف مادون قرمز نانوذرات مگنتیت خالص و مگنتیت با سطح اصلاح شده در شکل ۳ نشان داده است. طیف مادون قرمز در طول موج‌های پایین ($\leq 700 \text{ cm}^{-1}$) پیوندهای Fe-O را نشان می‌دهد. حضور مگنتیت با سه طیف جذبی حدود $578/371^\circ$, $690/989^\circ$, $726/075^\circ$ نشان داده شده است. پیک‌های حدود $3443/35^\circ$, $3853/15^\circ$, $3402/03^\circ$ و $2341/11^\circ$ مربوط به پیوند O-H هستند. دیگر پیک‌های حدود $1020/42^\circ$, $1480/63^\circ$, $1627/73^\circ$ و $2917/89^\circ \text{ cm}^{-1}$ به ترتیب مربوط به پیوند C-O و C=O هستند.

pH اثر

شکل ۴ نشان می‌دهد که بیشترین میزان جذب کادمیوم در pH=۶ بوده است. در آب دیونیزه گونه‌های کادمیوم به فرم‌های $\text{Cd(OH)}_{2(s)}$, Cd(OH)_0 , Cd(OH)^+ , Cd^{2+} موجود هستند(۲۸). غلظت گونه هیدرولیز شده به غلظت کادمیوم و pH محلول بستگی دارد. یون‌های Cd^{2+} تنها گونه یونی حاضر در محلول در $\text{pH} < 6$ هستند(۲۹). در $\text{pH} > 8$ گونه غالب کادمیوم Cd(OH)_0 و در $\text{pH} < 8$ گونه

ایزوترم جذب کادمیوم

برای تعیین ایزوترم بھینه جذب، از نرم افزار Matlab و روش تحلیل رگرسیون غیرخطی استفاده شد، بدین منظور مدل‌های ایزوترم لانگمیر، فروندلیچ، لانگمیر- فروندلیچ و ریدلیچ- پترسون با ضریب اعتماد ۹۵ درصد بر نتایج حاصل از آزمایش‌های جذب تعادلی برازش داده شدند که نتایج آن در شکل ۷ و جدول ۲ بیان شده است.

شکل ۷: برازش مدل‌های ایزوترم جذب بر داده‌های جذب کادمیوم به نانوذرات مگنتیت اصلاح شده

جدول ۲: ضرایب مدل‌های ایزوترم جذب

مقدار	پارامتر	مدل‌های تعادلی جذب
۷/۴۶۶	$q_m(\text{mg/g})$	لانگمیر
۰/۳۳۵	K_L	
۰/۹۴۸	R^2	
۰/۲۶۵	$RMSE$	فروندلیچ
۳/۴۹۱	K_F	
۵/۰۲۲	N	
۰/۹۵۴	R^2	ریدلیچ- پترسون
۰/۲۴۹	$RMSE$	
۵/۰۳۷	A	
۱/۰۳۶	B	
۰/۸۸۶	N	
۰/۹۶۲	R^2	
۰/۲۷۶	$RMSE$	

مطالعات سیتیک جذب

شكل ۵ تغییر ظرفیت جذب را با زمان نشان می‌دهد. افزایش زمان تماس جاذب با محلول به دلیل امکان تماس بیشتر یون با گروه‌های عاملی موجود در ساختار جاذب (مکان‌های جذب)، مقدار جذب را افزایش داده است.

Huang و همکارش (۳۴) و Ozmen و همکاران (۱۳) در حذف مس و دیگر کاتیون‌های فلزی از محلول‌های آبی توسط نانوذرات مگنتیت به این نتیجه رسیدند که سرعت جذب بسیار سریع و جذب تعادلی برای همه فلزات در عرض چند دقیقه صورت می‌گیرد. آنها دلیل به تعادل رسیدن در یک زمان کوتاه را عدم مقاومت در برابر انتشار داخلی دانستند.

با توجه به جدول ۱، از بین مدل‌های مورد مطالعه سیتیک جذب، مدل هو با کمترین RMSE و بیشترین R^2 . برآش بهتری بر داده‌های اندازه گیری شده داشت. مقدار ظرفیت جذب داده‌های به دست آمده از آزمایش mg/g و $3/210$ و $3/215$ و $3/345$ بود. جذب محاسبه شده توسط مدل‌های سیتیک مرتبه اول لاگرگن و مرتبه دوم هو به ترتیب برابر با mg/g و $3/115$ و $3/345$ بود. که نشانگر همخوانی نتایج هر دو مدل با سیتیک جذب است. بنابراین جذب کادمیوم بر نانوذرات مگنتیت اصلاح شده از مدل سیتیک مرتبه دوم پیروی کرده و یونهای Cd^{2+} به وسیله برهم‌کنش شیمیایی بر سطح مگنتیت اصلاح شده جذب شدند. روند مشابهی برای جذب یون‌های Cd^{2+} از محلول‌های آبی با جاذبه‌ای دیگر گزارش شده است (۱۱ و ۳۷-۳۵).

ایزوترم جذب کادمیوم

با توجه به ضریب همبستگی مدل‌های ایزوترم رسم گردیده (جدول ۲)، داده‌های تعادلی جذب از هر چهار مدل پیروی کرد. مدل‌های دو پارامتری لانگمیر و فرونالیچ نسبت به مدل‌های سه پارامتری ریدلیچ-پترسون و لانگمیر-فرونالیچ دارای RMSE کمتری بود. برای معادلات دو پارامتری، مدل فرونالیچ به دلیل داشتن R^2 بیشتر و RMSE کوچکتر در مقایسه با مدل لانگمیر، با داده‌ها همخوانی بیشتری داشت که بیانگر ناهمگنی سطح نانوذرات مگنتیت اصلاح شده است. در پژوهش Giri و همکاران (۳۸) بر روی حذف رنگ از محلول آبی با نانوذرات مگنتیت نیز داده‌های تعادلی جذب با مدل فرونالیچ مطابقت بیشتری داشت که آن را نشان دهنده

غالب $CD(OH)^+$ و $Cd(OH)^+$ است. نقطه صفر بار الکتریکی (Point of zero charge) مگنتیت حدود ۷ است (۳۰). با افروden پوشش سدیم دودسیل سولفات به آن، نقطه صفر بار الکتریکی به $6/5$ کاهش می‌یابد (۳۱). بنابراین بار جاذب در pH‌های اسیدی مثبت و در pH‌های قلایی منفی است. مگنتیت بدون پوشش ماده‌ای آبگریز (Hydrophobic) است که در آب هماور گشته و پخش نمی‌شود، در نتیجه توانایی جذب آلینده‌ها را ندارد. پوشش SDS باعث آبدوست (Hydrophilic) شدن و پخش شدن مگنتیت در آب شده و گروه‌های عاملی آن باعث ایجاد بار منفی در سطح مگنتیت می‌شود.

در pH‌های اسیدی ۳ و ۴ بار سطح جاذب مثبت بوده و سبب دفع یون‌های Cd^{2+} می‌شود. همچنین رقابتی بین یون‌های H^+ موجود در محیط و یون‌های Cd^{2+} برای جذب شدن بر روی جاذب وجود دارد و باعث کاهش مقادیر جذب می‌گردد. در این محدوده جذب توسط گروه‌های عاملی SDS انجام می‌شود. در pH‌های ۵ و ۶ با نزدیک شدن به نقطه صفر بار الکتریکی بار مثبت ذرات کاهش یافته و به علت ایجاد بار منفی در سطح جاذب توسط گروه‌های عاملی، بازده و ظرفیت جذب کاتیون‌های Cd^{2+} افزایش می‌یابد. در pH‌های بالاتر از ۶ ابتدا بار مگنتیت در نقطه صفر بار الکتریکی خنثی شده و سپس با افزایش pH بار آن منفی می‌شود. همچنین آئیون $-OH$ محیط بیشتر شده و جهت واکنش با Cd^{2+} با جاذب رقابت کرده و مجموعه‌های هیدروکسیلی قابل حل $CD(OH)^+$ را تشکیل می‌دهد و باعث کاهش جذب کادمیوم توسط جاذب می‌گردد (۲۹ و ۲۸-۳۳).

رسوبدهی نقش بسزایی در حذف یون‌های Cd^{2+} در بازه قلایی ایفا می‌کند. از سوی دیگر، احتمال رسوبدهی هیدروکسیدهای فلزی در حفرات و فضاهای اطراف ذرات بسیار کم است، زیرا فرایند جذب از لحظه سیتیکی سریعتر از فرایند رسوبدهی است (۲۸). بنابراین می‌توان گفت که حذف Cd^{2+} در مقادیر $8 < pH < 8$ به طور غالب توسط فرایند جذب کترول می‌شود. اما می‌توان انتظار داشت که این مقادار در $pH > 8$ به طور قابل توجهی با رسوب هیدروکسید کادمیوم افزایش یابد.

شده، زمان تعادل برابر 30 min و $\text{pH} = 6$ به دست آمد. نتایج به دست آمده از آزمایش های جذب سیتیک با مدل هو مطابقت داشت. مدل های ایزووترم دو پارامتری در مقایسه با مدل های سه پارامتری RMSE کوچکتری داشتند و مدل فروندلیچ در مقایسه با مدل لانگمیر، با داده ها همخوانی بیشتری داشت که نشان دهنده ناهمگنی سطح جاذب مگنتیت اصلاح شده است.

با مقایسه مقادیر پارامترهای مدل ها و با در نظر گرفتن ویژگی های هر یک از پارامترها و ارتباط بین این مدل ها می توان نشان داد که مقادیر پارامترهای محاسبه شده برای دو مدل ریدلیچ-پترسون و لانگمیر-فروندلیچ این دو مدل را به مدل فروندلیچ شبیه کرده است.

تشکر و قدردانی

این مقاله بخشنی از پایان نامه با عنوان تثیت و انتقال کادمیوم در حضور نانوذرات آهن در آب و خاک آلوده در مقطع دکترا در سال ۱۳۹۱ با کد ۹۱۷۰۳۰۳ است که با حمایت قطب علمی مدیریت شبکه های آبیاری و زهکشی دانشکده مهندسی علوم آب دانشگاه شهید چمران، مرکز تحقیقات فن آوری های زیست محیطی دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور و ستاد ویژه توسعه فناوری نانو اجرا شده است.

ناهمگنی سطح جاذب توصیف کردند. از دیدگاه Donat و همکاران (۳۹) مدل فروندلیچ سطوح جذب و نحوه توزیع محله ای تبادلی فعال و انرژی آنها را توصیف می کند. این معادله نقطه ای را برای اشباع شدن ماده جاذب پیشینی نمی کند و پوشش سطحی نامحدودی که از نظر ریاضی محاسبه می شود نمایانگر جذب چندلایه ای بر روی سطوح تبادلی است.

پارامترهای به دست آمده از مدل های مختلف اطلاعات مهمی درباره مکانیسم جذب و ویژگی ها و کشش سطح جاذب ارائه می کند. مقدار n معادله فروندلیچ بزرگتر از یک است که نشان دهنده جذب شیمیایی است (۴۰). ایزووترم های با $1 < n < 1$ جزو ایزووترم های نوع I طبقه بندی می شوند که بیانگر کشش بالا بین جاذب و جذب شونده بوده و نشانه جذب شیمیایی است (۴۰).

معادله ریدلیچ-پترسون در صورتی که پوشش سطحی زیاد باشد (به ازای $1 < a, b < 1$)، شبیه معادله فروندلیچ خواهد شد (۴۱). با توجه به مقادیر پارامترهای معادله ریدلیچ-پترسون در جدول ۲، در پژوهش حاضر، شرط های مذکور صادق است و نسبت a/b و $(1-n)$ به ترتیب در ارتباط با k_f و n در معادله فروندلیچ است (۴۲).

در معادله لانگمیر-فروندلیچ مقدار $n/1$ کمتر از یک بوده که نشان دهنده ناهمگنی سطح ماده جاذب مگنتیت اصلاح شده است.

اعتقاد بر این است که q_m بدست آمده از معادله لانگمیر-فروندلیچ در مقایسه با مقدار به دست آمده از معادله لانگمیر قابل قبول تر است (۴۳). در این پژوهش حداقل ظرفیت جذب کادمیوم بر جاذب مگنتیت اصلاح شده در مدل لانگمیر-فروندلیچ $9/604 \text{ mg/g}$ بود که بیشتر از مقادیر گزارش شده جذب کادمیوم روی جاذبه ای کربن فعال $(3/37 \text{ mg/g})$ (۴۴) و همایتیت ($4/96 \text{ mg/g}$) (۴۵) است.

نتیجه گیری

نانوذره مگنتیت اصلاح شده می تواند به عنوان جاذب مؤثری جهت حذف کادمیوم از منابع آب آلوده استفاده شود. در آزمایش های ناپیوسته، بهترین شرایط برای حذف کادمیوم با غلظت 10 mg/L و 0.1 g جاذب نانوذره مگنتیت اصلاح

منابع

- Sobhi N. Removal of heavy metals from industrial wastewater by ash [dissertation]. Tehran: Tarbiat Modarres University; 1998 (in Persian).
- Shafei A, Ashtiani FZ, Kaghazchi T. Equilibrium studies of the sorption of Hg (II) ions onto chitosan. *Chemical Engineering Journal.* 2007;133(1-3):311-16.
- Zhang Z, Li M, Chen W, Zhu S, Liu N, Zhu L. Immobilization of lead and cadmium from aqueous solution and contaminated sediment using nano-hydroxyapatite. *Environmental Pollution.* 2010;158(2):514-19.
- Kanel SR, Manning B, Charlet L, Choi H. Removal of arsenic (III) from groundwater by nanoscale zero – valent iron. *Environmental Science and Technology.* 2005;39(5):1291-98.
- Huang G, Yang C, Zhang K, Shi J. Adsorptive removal of copper ions from aqueous solution using cross-linked magnetic chitosan beads. *Chinese Journal of Chemical Engineering.* 2009;17(6):960-66.
- Rahmani A, Mousavi HZ, Fazli M. Effect of nano-structure alumina on adsorption of heavy metals. *Desalination.* 2010;253(1-3):94–100.
- Mohammad M, Maitra S, Ahmad N, Bustam A, Sen TK, Dutta BK. Metal ion removal from aqueous solution using physic seed hull. *Journal of Hazardous Materials.* 2010;179(1-3):363-72.
- Moradi M. Experimental study of the removal of heavy metals from aqueous solutions by iron oxide magnetic nanoparticles coated with polyvinyl alcohol [dissertation]. Isfahan: Isfahan University of Technology; 2009 (in Persian).
- Chang Y-C, Chen D-H. Preparation and adsorption properties of monodisperse chitosan-bound Fe3O4 magnetic nanoparticles for removal of Cu (II) ions. *Journal of Colloid and Interface Science.* 2005;283(2):446-51.
- Chen Y-H, Li F-A. Kinetic study on removal of copper)II(using goethite and hematite nano-photo-catalysts. *Journal of Colloid and Interface Science.* 2010;347(2):277-81.
- Boparai HK, Joseph M, O'Carroll DM. Kinetics and thermodynamics of cadmium ion removal by adsorption onto nano zerovalent iron particles. *Journal of Hazardous Materials.* 2011;186(1):458-65.
- Dixit S, Hering JG. Comparison of arsenic(V) and arsenic(III) sorption onto iron oxide minerals: implications for arsenic mobility. *Environmental Science and Technology.* 2003;37(18):4182–89.
- Ozmen M, Can K, Arslan G, Tor A, Cengeloglu Y, Ersoz M. Adsorption of Cu(II) from aqueous solution by using modified Fe3O4 magnetic nanoparticles. *Desalination.* 2010;254(1-3):162-69.
- Chang Y-C, Chen D-H. Recovery of gold(III) ions by a chitosan coated magnetic nano-adsorbent. *Gold Bulletin.* 2006;39(3):98–102.
- Li L, Fan M, Brown RC, Leeuwen JV, Wang J, Wang W, et al. Synthesis, properties, and environmental applications of nanoscale iron-based materials: a review. *Environmental Science and Technology.* 2006;36(5):405–31.
- Si S, Kotal A, Mandal TK, Giri S, Nakamura H, Kohara T. Size-controlled synthesis of magnetite nanoparticles in the presence of polyelectrolytes. *Chemistry of Materials.* 2004;16(18):3489–96.
- Lagergren S. Absolute theory of so - called adsorption of soluble substances. *Handliger.* 1898;24(4):1-39.
- Ho YS, Wase DAJ, Forster CF. Kinetic studies of competitive heavy metal adsorption by sphagnum moss peat. *Environmental Technology.* 1996;17(1):71-77.
- Shirvani M, Shariatmadari H, Kalbasi M. Kinetics of cadmium desorption from fibrous silicate clay minerals: influence of organic ligands and aging. *Applied Clay Science.* 2007;37(1-2):175–84.
- Langmuir I. The constitution and fundamental properties of solids and liquids. *Journal of the American Chemical Society.* 1916;38(11):2221–95.
- Freundlich HMF. Over the adsorption in solution. *Journal of Physical Chemistry.* 1906;57:385-470.
- Redlich O, Peterson DL. A useful adsorption isotherm. *The Journal of Physical Chemistry.* 1959;63(6):1024.
- Papageorgiou SK, Katsaros FK, Kouvelos EP, Nolan JW, Deit HL, Kanellopoulos NK. Heavy metal sorption by calcium alginate beads from *Laminaria digitata*. *Journal of Hazardous Materials.* 2006;137(3):1765–72.
- Chabani M, Amrane A, Bensmaili A. Equilib-

- rium sorption isotherms for nitrate on resin Amberlite IRA400. *Journal of Hazardous Materials.* 2009;165(1-3):27-33.
25. Tiwari RP, Ramudu PB, Srivastava RK, Gupta MK. Sorption and desorption studies of metallic zinc on an alluvial soil. *Iranian Journal of Environmental Health Science and Engineering.* 2007;4(3):139-46.
26. Ramachandran V, Souza TJD. Adsorption of cadmium by Indian soils. *Water, Air and Soil Pollution.* 1999;111:225-34.
27. Samatya S, Kabay N, Yüksel Ü, Arda M, Yüksel M. Removal of nitrate from aqueous solution by nitrate selective ion exchange resins. *Reactive and Functional Polymers.* 2006;66(11):1206-14.
28. Mobasherpour I, Salahi E, Pazouki M. Removal of divalent cadmium cations by means of synthetic nano crystallite hydroxyapatite. *Desalination.* 2011;266(1-3):142-48.
29. Srivastava VC, Mall ID, Mishra IM. Equilibrium modelling of single and binary adsorption of cadmium and nickel onto bagasse fly ash. *Chemical Engineering Journal.* 2006;117(1):79-91.
30. Keyhanian F, Shariati S, Faraji M, Hesabi M. Magnetite nanoparticles with surface modification for removal of methyl violet from aqueous solutions. *Arabian Journal of Chemistry.* 2011 (in Press).
31. Chen L, Wang T, Tong J. Application of derivatized magnetic materials to the separation and the pre-concentration of pollutants in water samples. *TrAC Trends in Analytical Chemistry.* 2011;30(7):1095-1108.
32. Krishnan KA, Anirudhan TS. Removal of cadmium (II) from aqueous solutions by steam-activated sulphurised carbon prepared from sugar – cane bagasse pith: kinetics and equilibrium studies. *Water Research.* 2003;29(2):147-56.
33. Raji C, Anirudhan TS. Chromium (VI) adsorption by sawdust carbon: kinetics and equilibrium. *Indian Journal of Chemical Technology.* 1997;4(5):228-36.
34. Huang S-H, Chen D-H. Rapid removal of heavy metal cations and anions from aqueous solutions by an amino-functionalized magnetic nano-adsorbent. *Journal of Hazardous Materials.* 2009;163(1):174-79.
35. Pérez-Marín AB, Zapata VM, Ortuño JF, Aguilar M, Sáez J, Lloréns M. Removal of cadmium from aqueous solutions by adsorption onto orange waste. *Journal of Hazardous Materials.* 2007;139(1):122-31.
36. Benguella B, Benaissa H. Cadmium removal from aqueous solutions by chitin: kinetic and equilibrium studies. *Water Research.* 2002;36(10):2463-74.
37. Soltani RDC, Jafari AJ, Khorramabadi GS. Investigation of cadmium(II) ions biosorption onto pre-treated dried activated sludge. *American Journal of Environmental Sciences.* 2009;5(1):41-46.
38. Giri SK, Das NN, Pradhan GC. Synthesis and characterization of magnetite nanoparticles using waste iron ore tailings for adsorptive removal of dyes from aqueous solution. *Colloids and Surfaces A; Physicochemical and Engineering Aspects.* 2011;389(1-3):43-49.
39. Donat R, Akdogan A, Erdem E, Cetisli H. Thermodynamics of Pb²⁺ and Ni²⁺ adsorption onto natural bentonite from aqueous solutions. *Journal of Colloid and Interface Science.* 2005;286(1):43–52.
40. Jiang J-Q, Cooper C, Ouki S. Comparison of modified montmorillonite adsorbents: part I: preparation, characterization and phenol adsorption. *Chemosphere.* 2002;47(7):711-16.
41. Vasanth Kumar K, Porkodi K, Rocha F. Comparison of various error functions in predicting the optimum isotherm by linear and non-linear regression analysis for the sorption of basic red 9 by activated carbon. *Journal of Hazardous Materials.* 2008;150(1):158–65.
42. Zhou ML, Martin G, Taha S, Sant'Anna F. Adsorption isotherm comparison and modeling in liquid phase onto activated carbon. *Water Research.* 1998;32(4):1109–18.
43. Lei L, Li X, Zhang X. Ammonium removal from aqueous solutions using microwave-treated natural Chinese zeolite. *Separation and Purification Technology.* 2008;58(3):359–66.
44. An HK, Park BY, Kim DS. Crab shell for the removal of heavy metals from aqueous solution. *Water Research.* 2001;35(15):3551-56.
45. Singh DB, Rupainwar DC, Prasad G, Jayaprakas KC. Studies on the Cd(II) removal from water by adsorption. *Journal of Hazardous materials.* 1998;60(1):29-40.

Cadmium Removal from Aqueous Solutions Using Modified Magnetite Nanoparticles

Bahrami Mehdi.¹, Brumand-Nasab Saeid.², Kashkooli Heydar-Ali.³, Farrokhan Firouzi Ahmad.⁴, Babaei Ali-Akbar.⁵

¹ Ph.D Student, Department of irrigation and Drainage. Water Sciences Engineering Faculty. Shahid Chamran University, Ahvaz.

² Professor, Department of Irrigation and Drainage, Water Sciences Engineering Faculty, Shahid Chamran University, Ahvaz, Iran.

³ Professor, Irrigation Department, Khuzestan Science and Research Branch, Islamic Azad University, Iran.

⁴ Assistant professor, Department of Soil Science, Faculty of Agriculture,

Shahid Chamran University, Ahvaz, Iran.

⁵ Assistant professor, Department of Environmental Health Engineering, School of Public Health and Environmental Technologies

Research Center, Ahvaz Jundishapur University of medical Sciences, Ahvaz, Iran.

Received: 31 October 2012 ; Accepted: 4 January 2013

ABSTRACT

Background and Objectives: Among the heavy metals cadmium is of considerable environmental and health significance because of its increasing mobilization and human toxicity. The objectives of this research were to synthesize SDS modified magnetite nanoparticles (Fe_3O_4) and to determine its efficiency in cadmium removal from aqueous solutions.

Materials and Methods: Modified magnetite nanoparticles were synthesized and the effects of pH and contact time on cadmium removal efficiency were investigated in batch system. Then kinetics and isotherm models coefficients were determined in the optimum pH and equilibrium time conditions. Scanning Electron Microscopy (SEM), X-ray diffraction (XRD) and Fourier transform infra red (FTIR) were used to characterize the modified magnetite nanoparticles synthesized.

Results: The SEM results showed that the diameter of the particles is 40-60 nm. It was found that the optimum pH value for maximum adsorption of 10 mg/L cadmium by 0.1 g adsorbent in 12 hr was 6. Kinetic study showed that the equilibrium time was 30 min. The adsorption kinetics fitted well using the Ho pseudo second-order kinetic model; however, the adsorption isotherm could be described by the Freundlich model. The maximum adsorption capacity of modified magnetite nanoparticles for Cd^{2+} was found to be 9.604 mg/g.

Conclusion: The results of this study indicated that the modified magnetite nanoparticles can be employed as an efficient adsorbent for the removal of cadmium from contaminated water sources.

Keywords: nanoparticles, magnetite, kinetic, isotherm, cadmium.

*Corresponding Author: a.farrokhan@scu.ac.ir

Tel: +98 611 3364054